

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 009631 23 Кж
Бања Лука, 15.02.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Весне Антонић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Х.В. и Х.А., због кривичног дјела разбојништво из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и члана 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог Х.В., адвоката М.Л. из Т., изјављеној против рјешења Округног суда у Бијелини број 12 0 К 009631 23 Кв 2 од 01.02.2023. године, у сједници вијећа, одржаној дана 15.02.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Х.В., изјављена против рјешења Округног суда у Бијелини број 12 0 К 009631 23 Кв 2 од 01.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бијелини број 12 0 К 009631 23 Кв 2 од 01.02.2023. године, продужен је притвор против оптуженог Х.В., док је против оптужене Х.А. притвор укинут и одређене су мјере забрана; забрана напуштања боравишта, забрана путовања и мјера обавезног јављања (сваког понедељка у 10,00 часова) органу у Полициској станици Живинице, након потврђивања оптужнице Округног јавног тужилаштва у Бијелини број Т14 0 КТ 0033180 23 од 30.01.2023. године, којом се терете због кривичног дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и члана 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу за оптуженог Х.В. може трајати најдуже 2 (двје) године од дана потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, а за оптужену Х.А. изречене мјере забране могу трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правоснажности пресуде ако оптуженој није изречена казна затвора, а најкасније до упућивања на издржавање казне ако оптуженој буде изречена казна затвора.

Притвор је оптуженом Х.В. продужен због посебног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог Х.В., адвокат М.Л. из Т., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и преиначи побијано рјешење и оптужени одмах пусти на слободу, или да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Жалба указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке к) и г) ЗКП РС и у суштини, аргументима из жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом, као и постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење, жалбу и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора.

Наиме, основана сумња да је оптужени починио предметно кривично дјело које му се ставља на терет, првостепени суд правилно образлаже приложене доказе из оптужнице износећи садржај доказа и то прије свега исказ свједока Ж.Ђ., затим исказ саизвршиоца, оптужене Х.А., а све то у повезаности са записником о препознавању. Разлоге дате у побијаном рјешењу у оцјени ових доказа, прихвата овај суд као ваљане, ради чега су без основа приговори жалбе браниоца којима се указује да нема основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети, чиме се сугерише да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Стога, по оцјени овог суда, околности од значаја за оцјену постојања општег услова за притвор се нису измијениле у времену релевантном за одлучивање о оправданости притвора, тако да основана сумња и даље егзистира у неизмјењеном облику.

Надаље, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничних утврђења побијаног рјешења у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, по којем је притвор продужен након потврђивања оптужнице.

Наиме, оптужени је након извршења кривичних дјела за које се терети напустио Босну и Херцеговину и заједно са оптуженом Х.А., преко двадесет дана боравио у иностранству, ради чега је расписана потрага за истима, која чињеница без обзира на његову накнадну предају указује да је оптужени суочен са основаном сумњом да је починио тешко кривично дјело са прописаном вишегодишњом затворском казном (услед чега има интереса да осујети успјешно вођење предметног кривичног поступка), по оцјени овог суда, су околности које се манифестују у опасности од бјекства оптуженог и као такве и даље егзистирају у времену релевантном за продужење притвора. Погрешан закључак суда, да је приликом саслушања у тужилаштву дао адресу боравишта, на којој не борави није од значаја имајући у виду наведене околности да је по извршењу инкриминисаног дјела напустио Босну и Херцеговину.

Утврђујући да је неопходно да се против оптуженог притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега су без основа жалбени приговори којима се указује да побијано рјешење није ни разматрало могућност њиховог изрицања.

На основу наведеног, и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић